

Teza: koszty postępowania w II instancji.

Norma nakazująca poniesienie kosztów postępowania przez obwinionego w razie ukarania dotyczy danej instancji. Obwiniona została ukarana przez sąd dyscyplinarny I instancji – natomiast w II instancji nie doszło do jej ukarania a jedynie do utrzymania orzeczenia skazującego w postępowaniu, które zostało wszczęte z inicjatywy pokrzywdzonej. Wobec powyższego koszty postępowania w II ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych.

Sygn. akt WO – 128 /20

POSTANOWIENIE

z dnia 13 maja 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Leszek Korczak /sprawozdawca/

Sędziowie: S WSD Sławomir Pilipiec

S WSD Michał Łukasik

Protokolant: Kamila Kolanowska

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2021 r. na posiedzeniu sprawy

radcy prawnego J. W.

obwinionej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, w związku z art. 6 i art. 8 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu zażalenia obrońcy obwinionej od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 16 marca 2021 r., sygn. akt WO 128/20 w zakresie punktu 2. zaskarżonego orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowanie

I.

zmienia zaskarżone orzeczenie w punkcie 2. i orzeka, że koszty postępowania odwoławczego ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych.

II.

koszty postępowania wywołanego zażaleniem ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpatrując odwołanie pokrzywdzonego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w W. z 18 grudnia 2019 r. sygn. akt D 138/19 po pierwsze utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie po drugie kosztami postępowania odwoławczego w kwocie 1500 zł. obciążył obwinioną. Na orzeczenie w części dotyczącej kosztów postępowania zażalenie wniósł obrońca obwinionej zarzucając między innymi naruszenie prawa procesowego w postaci art. 70⁶ i art. 74¹ ustawy o radcach prawnych w związku z art. 636 § 1 kpk prowadzące do nieuzasadnionego obciążenia obwinionej kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym

Sądem Dyscyplinarnym w sytuacji gdy odwołanie od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego złożył wyłącznie obwiniony i zostało ono utrzymane w mocy. Sąd zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W sytuacji mającej miejsce w przedmiotowej sprawie dla rozstrzygnięcia sprawy ma zastosowanie art. 70⁶ ust. 2 ustawy. Zgodnie z powoływanym przepisem “W razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. W pozostałych przypadkach koszty dochodzenia i postępowania przed okręgowym sądem dyscyplinarnym pokrywa właściwa okręgowa izba radców prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych.”. Przy czym w ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego norma nakazująca poniesienie kosztów postępowania przez obwinionego w razie ukarania dotyczy danej instancji. W przedmiotowym przypadku obwiniona została ukarana przez sąd dyscyplinarny I instancji – natomiast w II instancji nie doszło do jej ukarania a jedynie do utrzymania orzeczenia skazującego w postępowaniu, które nie zostało wszczęte z jej inicjatywy. Zatem oceniając tylko postępowanie przed II instancją należy przyjąć, że nie doszło do jej ukarania. Inaczej byłoby gdy to obwiniona wniosła środek zaskarżenia wówczas oceniając wynik sprawy przed sądem II instancji należałoby uznać, doszło do jej ukarania – w tym sensie, że ponowna ocena jej czynu potwierdzałaby słuszność jej skazania. Dlatego też zgodnie ze zdaniem drugim powoływanego art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych mamy do czynienia z pozostałymi przypadkami – a zatem kosztami należy obciążyć KIRP. Analiza art. 636 § 1 kpk gdyby stosować go odpowiednio prowadziłaby do wniosku – że koszty winien ponieść pokrzywdzony (oskarżyciel posiłkowy w terminologii kpk) – czyli ten, kto wniosł środek odwoławczy, który nie został uwzględniony. Jednakże z uwagi na odmienną regulację w ustawie o radcach prawnych koszty te ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych.